

Live webinar med Helga Zepp-LaRouche: Vil du være med i bevægelsen?

Ikke korrekturlæst.

Onsdag den 2. august 2023

JASON ROSS: Godmorgen, godaften, god eftermiddag: Dette er Schiller Instituttets ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche for onsdag den 2. august 2023. Jeg er Jason Ross og afløser den faste vært Harley Schlanger.

Så lad os gå direkte til sagen: Helga, der sker så meget i verden lige nu. Vi har International Peace Coalition's Humanity for Peace arrangementer, bl.a. i FN i New York City denne søndag den 6. august. Vi har afslutningen på topmødet mellem Rusland og Afrika og yderligere indsigt i, hvordan dette kan repræsentere et verdensbillede i forandring. Vi har regeringsskiftet, kuppet i Niger – der sker en masse. Kan du beskrive vores ståsted? Hvor er vi i verden? Hvordan har vi det med denne situation?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi ser en gigantisk geostrategisk omlægning af en dimension, som jeg tror, de fleste mennesker ikke har nogen idé om. For da Sovjetunionen kollapsede i 1991, var der folk i USA, Storbritannien og jeg tror også i Europa, som troede, at det var "historiens afslutning", at det liberale demokrati ville overtage hele verden. Så de startede med konceptet om en unipolær verden, som involverede en masse ting, der ikke var så rare, som "humanitære interventionskrige", som i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien, og de forårsagede enorme skader. Millioner af mennesker døde. Der var de farvede revolutioner, regimeskiftene. Jeg vil ikke gennemgå hele historien om de sidste 30 år, men det har ført til en enorm modreaktion, en boomerangreaktion, hvor ikke kun

den unipolære verden ikke har fungeret, men verden for længst er splittet op i en multipolær verden, eller mange polariteter, der er i opløsning lige nu.

Men jeg tror, at det vigtigste, der skete, var, at de lande, der skulle underkues under dette neoliberal globale regime, begyndte at gøre oprør. Så det, der sker lige nu – og jeg kan naturligvis ikke gennemgå alt med hensyn til USA-Rusland og USA-Kina, som er vigtige faktorer i dette – men grundlæggende har vi en situation, hvor der sker en fuldstændig omlægning. For eksempel Ruslands traditionelle politiske orientering: Rusland ønskede at blive integreret i Vesten umiddelbart efter Sovjetunionens opløsning, og ville endda være en del af NATO, men det gik tydeligvis slet ikke sådan. Så havde man sanktioner, og nu har man krigen i Ukraine. Nettoresultatet af alt dette er, at forholdet mellem Vesten og Rusland er brudt fuldstændigt sammen; det er ødelagt i lang tid, indtil der sker en reel ændring, hvilket kunne ske, men det ville kræve en helt anden tilgang; og Rusland ser nu ikke kun mod Kina, ikke kun mod Asien og hele den eurasiske udvikling, men også især mod det Globale Syd og i særdeleshed mod Afrika.

Jeg kan kun beskrive det enorme omfang af det, der sker. Tag for eksempel bare en nylig begivenhed: Der var et kup i Niger. Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) truede straks militæret i Niger, som havde begået kuppet, til at genindsætte den tidligere præsident, hvorefter hele Europa, Frankrig, Tyskland, EU, alle stillede sig på den afsatte præsidents side. Og nu er det ultimatum, der blev givet til militæret i Niger, blevet afvist, fordi Mali og Burkina Faso i mellemtiden har sagt, at de ville betragte det som et militært angreb på dem, hvis der var en militær aktion mod Niger.

Det truer nu med at udløse en storkonflikt i Sahel, som kan involvere mange lande i regionen. Der er naturligvis en russisk faktor, fordi mange af disse lande har et tættere forhold til Rusland end til deres tidligere koloniherrer, især i dette tilfælde Frankrig; så Frankrigs dominans over den

vestlige del af Afrika er ved at smuldre for øjnene af os. Og hvad er det egentlige problem? Det kommer vi ikke til at læse i mainstream-medierne: Men det virkelige problem er, at mange af de virksomheder, der har "hjulp" Niger og andre lande med at udvinde deres råstoffer – og Niger har en meget høj procentdel af den uran, der bruges i den franske atomindustri – men de købte den til særpriser, hvilket kun efterlod en meget lille fortjenstmargen til Niger. Og det meste af fortjenesten blev skabt af de internationale selskaber, franske selskaber og andre.

Så de ønsker tydeligvis at gøre det sværere, fordi Afrika tager det som sin egen ret ikke blot at have sine egne råmaterialer, men at tilføje værdi, at have halvfabrikata, endda industrialisering, at blive mellemindkomstlande, normale udviklede lande. Dette er deres absolutte ret! Det er derfor, der er hele denne nyorientering lige nu, fordi de vestlige lande ikke engang ønsker at erkende, at de stadig sidder på deres høje hest. EU's diplomatiske chef Josep Borrell er det mest åbenlyse eksempel på dette, når han siger, at Europa er en "have", og at resten af verden er en "jungle", og at man er nødt til at beskytte denne have mod junglen, der vokser ind i den. Jeg mener, denne form for "eurocentrisme" – og det er en meget blid måde at sige det på; jeg kunne faktisk sige, at der ligger en underliggende racisme bag mange af disse politikker, hvor europæerne, USA og briterne ikke anser udviklingslandene som ligeværdige, som partnere.

Og det oplever og anerkender landene i det Globale Syd i høj grad, og det er en meget vigtig, underliggende grund til, at de allierer sig med Kina og Bælte & Vej Initiativet, at de samarbejder med BRIKS, og at 40 lande har ansøgt om medlemskab af BRIKS. Så det er en omlægning, hvor disse lande ønsker at have deres eget økonomiske system, som er mere retfærdigt, og som passer bedre til deres reelle udvikling. De er på vej mod en international valuta, måske endda en reservevaluta. Dette er den egentlige konflikt.

Så Vesten reagerer ved at sige: "Vi er nødt til at inddæmme dette, vi er nødt til at have et globalt NATO," flere våben til Ukraine. Situationen i Ukraine bliver mere og mere risikabel og farlig for hver dag, der går. Der er nogle mennesker i Vesten, som er helt fra forstanden, og som nu opfordrer til krydsermissiler, ligesom De Grønne i Tyskland, som tydeligvis er designet til at krydse alle de røde linjer, for når man først begynder at ramme dybt ind i russisk territorium, kan det komme ud af kontrol på et øjeblik.

Jeg er tilbøjelig til at være enig i udtalelsen fra den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritter i går, som sagde, at Bulletin of the Atomic Scientists' dommedagsur ikke burde være 90 sekunder i midnat, men 0,001 sekunder i midnat, fordi selv den mindste hændelse, fejltagelse, fejllæsning, fejlberedning kan føre til en omfattende atomkrig.

Så vi sidder på en krudttønde, og derfor er det næsten håbløst, hvis man ser på alle disse situationer en efter en: Tag for eksempel Tyskland. Tyskland oplever et kollaps af dimensioner, som er helt overvældende! Den nuværende tyske regerings politik er ved at ødelægge alt det, der blev bygget op i årtierne efter krigen, og som byggede Tyskland op fra en ruin til et industrielt mirakel. Og det er nu ved at falde fra hinanden i et tempo, der er hæsblæsende. Hele landet er ved at falde fra hinanden: Industrien flytter til udlandet, men også internt gør EU's regler og koalitionsregeringen med De Grønne det umuligt for nogen at arbejde.

Så der er mange ting, der er en del af dette ekstremt kaotiske verdensbillede, og det er derfor, vi i næsten et år nu har sagt, at vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, for hvis vi ikke vender tilbage til en idé om udvikling for alle, for hver eneste nation på planeten, kan vi ikke løse disse problemer. Så vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der gør netop det: Man er nødt til at reorganisere systemet, som i bund og grund er bankerot, og så starte forfra med et perspektiv om udvikling for alle.

Jeg ved godt, at det er temmelig meget, men du spurgte mig, så her er mine tanker.

ROSS: Tak skal du have! Lad mig minde vores seere om, at hvis du har spørgsmål til Helga Zepp-LaRouche, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org. Hvis du ser dette program optaget i modsætning til live, kan du stadig sende dine spørgsmål.

Der er kommet et par spørgsmål, Helga, men jeg vil tage mig retten til at stille et selv, baseret på det, du lige har sagt. Det er, om der foregår nogen virkelig langsigtet tænkning i NATO-verdenen? På nuværende tidspunkt er af-dollarisering ved at blive en uundgåelig kraft; på grund af sanktioner og restriktioner går flere og flere nationer over til nationale valutaer eller nyoprettede valutaer til handel. Er dollar-landet, overvejer NATO overhovedet at genvinde verdens tillid i fremtiden? Jeg mener, presset for mere ekstreme våben til Ukraine, fastholdelsen af grønne politikker, der ødelægger den tyske industri – er der nogen plan ud over dette umiddelbare opgør mod Rusland og Kina? Er der overhovedet nogen tanker om fremtiden? Er de virkelig så kortsynede?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg leder med lys og lygte hver dag for at finde et tegn på intelligent liv blandt disse mennesker, men jeg har ikke fundet det. Jeg har fundet ud af, at etableringen i USA og på det europæiske kontinent og i Storbritannien ikke reflekterer over, at deres politik måske er grunden til, at verden er havnet i dette rod. De er selvretfærdige, de sidder på en høj hest, de tror, at de er de gode, og at alle andre er onde. Og hvis man f.eks. ser på sammenlægningen af EU og NATO, så vil de grundlæggende have den samme politik; så har man AUKUS med Australien, USA og Storbritannien; Global NATO, de vil grundlæggende udvide NATO til Indo-Stillehavet, som om det ville være en del af Nordatlanten, hvilket var den oprindelige idé med NATO. Så man ser ingen tegn på, at vi måske skulle opgive ideen om en

Leviathan, for filosofisk set synes alt dette at være baseret på Hobbes' og Lockes oligarkiske ide om, at folket er ondt, og at den eneste måde at kontrollere det på er at have en almægtig stat, en Leviathan, men denne gang er det ikke en nationalstat, det skal være et globalt system, et Globalt NATO, et globalt monetaristisk system, og man bliver ved med at undertrykke alt andet.

Og jeg har ikke set nogen, der ville sige det: Måske har det noget at gøre med, at Rusland og Kina behandler disse udviklingslande, eller tidligere udviklingslande, som nu udvikler sig igen sammen med Kina, som partnere, som ligeværdige, som venner, og det er måske grunden til, at Kina får venner, og selv Rusland, som skulle være den absolutte dæmon, får en masse indflydelse blandt afrikanere, blandt asiater. Som Xi Jinping udtalte ved Forum on China-Africa Cooperation (FOCAC) i Kina, hvor han sagde "Kina er Afrikas ven". Og det er, hvad mange afrikanere fortæller os. Og hvis du spørger en embedsmand eller en diplomat, eller endda ingeniører, professorer, studerende, hvem som helst, du møder, hvad du tror, forholdet er mellem dette afrikanske land og Rusland og Kina, er sandsynligheden meget stor for, at de vil sige: "Det er et venskabsforhold.

Jeg har ikke mødt nogen, bortset fra de hårdnakkede atlantikere, som ville sige, at der er venskab mellem Europa og USA, ikke engang blandt de såkaldte "allierede" er der venskab. At få sprængt sin rørledning i luften er faktisk ikke ligefrem et udtryk for venskab, vil jeg mene! Og der er god grund til at tro, at Seymour Hersh har lavet en meget solid sag med hensyn til, hvem der står bag sabotagen af Nord Stream-rørledningen.

Så jeg har ikke set Vesten sige: "Vi er nødt til at vende tilbage til en John F. Kennedys, en Charles de Gaulles, en Konrad Adenauers idealer"; jeg har ikke set noget i den retning. Og derfor er jeg meget bekymret for, hvad der kommer til at ske, for jeg tror ikke, det kommer til at ende

fredeligt! For eksempel Tysklands kollaps, hvordan kan det ende fredeligt, når alt er ved at kollapse? De ærlige mennesker, der bare gerne vil arbejde, bagerne, landmændene, håndværkerne, ingeniørerne, alle sammen, de ville normalt bare gøre deres arbejde, men de har ikke mulighed for at gøre det længere, fordi systemet er så meget imod dem.

Jeg tror ikke, det kommer til at ende fredeligt, og derfor er vi nødt til at tænke nyt, og derfor er flere almindelige borgere nødt til at begynde at tænke som statsmænd: Hvad ville du gøre, hvis du var præsident eller kansler eller premierminister i dit land, eller økonomi- eller kulturminister? For lige nu tror jeg, at vi står over for en civilisationskrise af utrolige proportioner.

ROSS: Tak skal du have! Der kom et spørgsmål fra Pat, som jeg synes følger fint op på dette. Pat spørger: "Eftersom økonomi og finansiel stabilitet er afgørende for nationernes fred, hvordan ser du så på BRIKS-bevægelsen og Rusland, der nu rækker hånden ud til Afrika med handel og eftergiver 39 milliarder dollars i gæld? Jeg har ingen problemer med at tro, at USA stod bag katastrofen med Nord Stream-rørledningen, plus de to angreb på broen til Krim, og nu klyngebomberne. Er der nogen, der taler om disse grusomheder? Og er NATO ved at smuldre, kun holdt sammen af de medier, de ejer?"

Tak for dit spørgsmål, Pat.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at NATO er ved at smuldre. Ikke endnu, som det ser ud, men jeg tror, at når man gør den slags ting, hvad de gør – jeg havde engang en indisk filosof, en ven gennem mange år, J.C. Kapur, som plejede at sige, at det vestlige system består af en pansret forbrugerisme. Og på den måde kan man faktisk sige, at NATO er sikkerhedsaspektet af dette gigantiske system af kasinoøkonomi, hvor de rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere. Og hvis man ser på selv den seneste energikrise, er der nogle virksomheder, der bliver styrtende rige, ledelsen og aktionærerne, og

størstedelen af befolkningen bliver fattigere og fattigere. Så jeg tror ikke, det kommer til at vare evigt; faktisk ser NATO måske almægtig ud, men jeg tror, det er en kolos på lerfodder. Jeg vil sige det samme om EU. EU laver så mange regler, der grundlæggende er imod medlemslandenes interesser, at det ikke vil holde ret længe.

Det her bliver ikke nemt. Der er ingen magisk kugle, ingen pludselig løsning, for du har en meget vanskelig opgave lige nu med at opbygge en ny organisation, et nyt system, en ny sikkerhedsorden. Jeg skrev nogle forslag til principper i november sidste år: Det er ti filosofiske principper, der hænger sammen; syv af dem er programmatiske, relateret til det økonomiske system, det finansielle system, kreditsystemet, energi, sundhed, mad, selvfølgelig, fattigdom; men så er der tre principper, der giver det et filosofisk fundament: naturlov, naturvidenskab, billedet af mennesket. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>] Jeg vil ikke komme ind på det her, du kan læse det, og jeg vil faktisk opfordre dig til at læse det.

Disse ti principper er en omfattende tilgang. De er korte, men de er omfattende, og man kan faktisk diskutere ethvert aspekt som en afledning af de principper, jeg har nævnt. Så det, jeg foreslår, er, at flere mennesker studerer disse ti principper for en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur – jeg siger ikke, at man ikke kan ændre dem, jeg siger, at det er grundlaget for en substantiel diskussion. Og så bør vi få mange organisationer, tænketanke, universiteter, studentergrupper, professorer til at begynde at have en seriøs diskussion om, hvordan vi kan reorganisere denne splintrede verden på basis af at tage os af interesserne for hvert eneste menneske på planeten. Og lad os så få en debat. Og forhåbentlig kan vi danne alliancer af mennesker af god vilje med henblik på at forme fremtiden sammen.

Jeg synes, Schiller Instituttet har gjort et stort forarbejde;

vi har haft mange konferencer, hvor vi har haft topembedsmænd fra mange, mange lande fra hele verden. Så der er allerede en sådan bevægelse. Vi forsøger at organisere en fredsbevægelse, Humanity for Peace. [<https://humanityforpeace.net/>] Men også ideen om, at alle borgere skal blive verdensborgere og virkelig begynde at tage sig af menneskehedens mest fundamentale problemer. Fordi vi har brug for en intervention fra almindelige mennesker, der har gjort en indsats for at uddanne sig.

ROSS: Lad mig stille et spørgsmål, der kom ind – og igen, hvis du har spørgsmål, så send dem til os på questions@schillerinstitute.org. Hvis du ser en optagelse af dette show, kan du stadig stille spørgsmål og sende dem ind, så vi kan stille dem i det næste show.

Dette spørgsmål handler mere om Niger og den bredere region, fra Munashe: "Hvad mener du om udviklingen i det vestlige Sahel, fjernelsen af fransk indflydelse i regionen? Kan NATO rykke ind? Og hvad er de sandsynlige resultater?"

Jeg ved, at du var inde på det i din indledning, Helga, men måske kunne du sige mere om regionen, hvis du har mod på det.

ZEPP-LAROUICHE: Der er fare for en større militær konflikt, for eksempel har Frankrig en militærbase i Nigers hovedstad, Niamey, og USA har en militærbase. Lige nu taler de om at få det nigerianske militær til at gribe ind, hvilket ville være en katastrofe allerede på nuværende tidspunkt. Men som du kunne se med tilstedeværelsen af det franske militær i Mali, og også det tyske militær, fungerede det bare ikke – de blev smidt ud. Nu er Bundeswehr ved at forlade landet. Så jeg tror, det bedste ville være, hvis alle ikke-afrikanere forlod kontinentet og i bund og grund overlod det til afrikanerne at løse problemet.

Jeg synes, Afrika er et kontinent i fremgang lige nu. Jeg tror helt sikkert, at det er fremtidens kontinent, fordi der er så

mange lande lige nu, som virkelig er fast besluttet på at gøre en ende på kolonialismen, opbygge deres industrier, opbygge deres økonomier, være en del af fremtiden, satse på rumteknologi, indføre atomkraft på hele det afrikanske kontinent.

Så der er en masse bevægelse lige nu, og Afrika vil være fremtidens kontinent, hvis menneskeheden har en fremtid. I år 2050 vil der være 2,5 milliarder mennesker i Afrika, de fleste af dem meget unge, under 20 år. Det er en fantastisk mulighed, hvis vi gør noget nu for at skabe en masse produktive jobs, så Afrika kan blive det nye, mest produktive kontinent på planeten. Men det kræver, at denne idé om militær intervention for at få fat i ressourcer, for bare at opretholde kolonialisme i en moderne form, det må stoppe. Og jo mere åbent det diskuteres, jo bedre, for i sidste ende er vi nødt til at overbevise selv flertalsbefolkningerne i Europa og USA om, at det er det, de skal støtte og ikke forsøge at inddæmme med militære interventioner.

Så jo mere åbent disse spørgsmål diskuteres, jo bedre, og et ekstremt vigtigt eksempel er, hvad Eritreas præsident, Isaias Afwerki, sagde på et møde med præsident Putin, på deres møde den 28. juli i Sankt Petersborg. Du kan se videoen, som ligger på YouTube. Det er en meget direkte udtalelse, som sikkert vil chokere mange, men jeg synes, den bør høres. [<http://en.kremlin.ru/events/president/news/71830>]

ROSS: Som opfølgning på det, du bragte på bane, især behovet for energiressourcer til udvikling, tror jeg, vi vil tage et spørgsmål mere i dag. Men igen, hvis du har ét, så send det ind.

Det er fra en energiingeniør: "Kære fru LaRouche, Deres mand Lyndon LaRouche udviklede et koncept og beviste, at vi er nødt til at øge energistrømmenes tæthed. Hvordan kan vi få muligheder i den multipolære økonomi, så vi kan udvikle nye teknologier til at øge energiforbruget eller energifluxtætheden? Mange tak skal du have.

ZEPP-LAROUCHE: Det er meget tydeligt, at det afrikanske kontinent har brug for atomenergi. Argumentet om, at de klimatiske forhold er så gode – der er meget sol, måske endda vind – det ændrer ikke ved det grundlæggende problem, at den energimæssige tæthed bestemmer produktivitetsniveauet i økonomien, og derfor skal der ske en bevægelse i retning af så hurtigt som muligt at gå over til højere energimæssige tætheder og lade sol og vind være meget undtagelsesvise tilfælde, næsten ubetydelige. Mens kul og andre fossile brændstoffer selvfølgelig – det er ikke CO₂; CO₂ er faktisk ret gavnligt for landbruget og andre former for liv på planeten, men det er spild! Fordi man kan bruge fossile brændstoffer til kemisk produktion, til andre formål, som er meget mere effektive i den samlede produktionsproces.

Men det er derfor, vi absolut bør støtte det, Rusland gør, det, Kina gør, Indien, Japan. Selv Japan er på vej tilbage til atomkraft. Og naturligvis, hvis der var en international indsats for at optrappe til et hasteprogram for termonuklear fusionsforskning, som ITER-projektet i Frankrig. Jeg tror, det er 35 nationer, der arbejder sammen; det er en meget god tilgang, men hvorfor ikke have et lignende internationalt samarbejde for at udvide forskningsindsatsen så meget som muligt og virkelig prøve et hasteprogram? For det ville virkelig løse problemet med energisikkerhed i en meget lang periode, fordi man ville have havvand som brændstof, og så kunne man i anden fase bruge helium-3 som brændstof, og så ville man virkelig være ude af krisen i meget lang tid.

Der er mange lande, der allerede bevæger sig i den retning. Hvis man f.eks. ser på hele den grønne diskussion i Kina, så siger de selvfølgelig, at de vil have en grøn økonomi, men de vil ikke ud af atomkraft, og de vil ikke reducere deres meget succesfulde termonukleare fusionsprogram i Hebei-provinsen, EAST-projektet [Experimental Advanced Superconducting Tokamak]. Så der er håb om, at det kan lade sig gøre, men jeg synes, at flere lande bør gå sammen om virkelig at satse på

hasteprogrammer inden for fusionsteknologi.

ROSS: Tak skal du have! Det er virkelig spændende at tænke på den slags ting, som vi burde arbejde på og bekymre os om. Du ved, i nyhederne burde vi tænke på, hvordan det går med fusion, hvordan vi udvikler materialer? Ikke hvilke våben der bliver sendt til Ukraine. Det er virkelig ynkeligt, hvilken slags affald vi skal håndtere lige nu for at nå frem til den slags verden, vi burde have.

Helga, jeg tror, det ville være nyttigt, tiden taget i betragtning, at spørge, om du har nogle afsluttende bemærkninger, du gerne vil give, nogle opfordringer til seerne med hensyn til, hvad vi alle kan gøre for at sikre, at vi har en verden med forskning i kernefusion og de andre ting, du nævnte?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved, at der er mange mennesker, der er ekstremt stressede – man møder dem alle mulige steder. Folk er virkelig stressede, for hvis man ikke er et filosofisk sind, med andre ord, hvis man ikke er vant til at gå i dybden og til bunds i tingene, til at studere klassikerne, til at studere de originale kilder, hvis man ikke er en ægte sandhedssøger, bliver man lige nu bombarderet med nyheder, der er skræmmende. Jeg hørte tilfældigvis et program på tysk radio i morges, og de diskuterede denne faktor, at mange mennesker har psykologiske problemer og har brug for alle mulige former for terapi. Og så var rådet fra den såkaldte "ekspert", at folk skulle slukke for nyhederne, fordi det er for stressende!

Det er et godt råd! Du har et oligarkisk system, hvor de dybest set fortæller dig, at du skal blive fuldstændig dum, og så kan vi gøre, hvad vi vil med dig. Det er ikke løsningen.

Svaret er at sige, at vi befinder os i en overgangsperiode, som sandsynligvis aldrig har eksisteret i hele menneskehedens historie. Der har aldrig været en trussel om udslettelse af hele den menneskelige art, for hvis det kommer til en

atomkrig, er det meget sandsynligt, at det vil ske. Så det er en skræmmende situation, men på den anden side er det også sådan, at lyset for enden af tunnelen allerede er synligt i form af mange lande i verden, der ønsker en ny, retfærdig økonomisk orden, hvor ingen er overherre: De er alle lige, de er suveræne republikker, og den orden er på vej. Det kræver, at du ikke bare læser New York Times og Frankfurter Allgemeine Zeitung og Bildzeitung, men at du udvikler en lille smule af dine egne kilder: Læs vores hjemmesider – Schiller Institutet, The LaRouche Organization, Executive Intelligence Review [<https://www.larouchepub.com>], LaRouche-publikationer. Så kan du forgrene dig derfra og læse publikationer i andre lande. Du kan læse afrikanske aviser, asiatiske aviser: Det kræver en lille smule arbejde at få et afbalanceret billede.

Men når du har gjort alt det, bør du slutte dig til vores mobilisering for fred: Og der er ingen bedre mulighed for at gøre det end denne søndag, den 6. august, som er årsdagen for den dag, atombomben blev kastet over Hiroshima. Og mange mennesker er meget bevidste om, hvad det var. Atombomberne i dag er tusind gange kraftigere og mere ødelæggende end Hiroshima- og Nagasaki-bomberne. Så det er en meget vigtig ting at tænke over.

Og så har vi demonstrationer: Du kan gå ind på vores hjemmeside, eller du kan gå ind på Humanity for Peace's hjemmeside [<https://humanityforpeace.net/>]. Vi vil liste mange af stederne, datoer og tidspunkter; jeg tror, vi har omkring 7 steder i USA; vi har omkring 15 eller 16 internationalt indtil videre. Gå til disse demonstrationer, hvis du kan, eller støt dem! Lav en lille demonstration i din egen by, få fat i tre af dine kolleger, lav en plakat, lav en kropsplakat og skriv "Vi insisterer på fred i verden".

Jeg tror, du er nødt til at slutte dig til denne bevægelse og derefter kontakte os og blive aktiv sammen med os, fordi der er så meget på spil lige nu: Men jeg er grundlæggende optimistisk i Friedrich Schillers forstand, at hvis gode

mennesker forener sig om en plan, kan de vinde, og som Schiller sagde, kan de bøje selv tyrannens stærkeste arm.

ROSS: Tak skal I have! FOLKET: Tak! Så dette websted igen, for alle, Humanity for Peace, <https://humanityforpeace.net/> er samlingspunktet for begivenheder denne søndag den 6. august, herunder en stor begivenhed, en demonstration for fred ved FN i New York City, samt en koncert med Mozarts Requiem til ære for de hundredtusinder, der mistede livet i atombomberne i 1945.

Helga, endnu en gang tak, fordi du delte din tid med os i dag, og vi ser frem til dine refleksioner i næste uge efter weekendens begivenheder. Mange tak skal du have.

ZEPP-LAROUICHE: Vi ses i næste uge